

Pytanie, czy Jezus Chrystus jest wspomniany w Starym Testamencie, fascynowało teologów, uczonych i wiernych na przestrzeni wieków. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że postać Jezusa, jak jest przedstawiona w Nowym Testamencie, pojawia się dopiero wraz z narodzinami w Betlejem, jego posługą w Galilei i ofiarą na krzyżu. Jednak teologia chrześcijańska naucza, że postać Chrystusa istniała znacznie wcześniej niż Wcielenie. W tym artykule badamy, czy Jezus rzeczywiście jest wspomniany w Starym Testamencie i w jaki sposób Jego obecność objawia się przez proroctwa, typologię i figury, które zapowiadają Jego przyjście i misję odkupienia.

1. Dlaczego Jezus pojawia się ukryty w Starym Testamencie?

Stary Testament, szczególnie w tradycji żydowsko-chrześcijańskiej, jest znacznie więcej niż zbiorem tekstów historycznych i poetyckich. Dla chrześcijan jest to zapowiedź, oczekiwanie i obietnica przyjścia Mesjasza, który odkupi świat i przyniesie zbawienie ludzkości. Sam Jezus wyjaśnił to swoim uczniom po zmartwychwstaniu. W Ewangelii Łukasza Jezus pojawia się dwóm uczniom na drodze do Emaus i wyjawia im, jak wszystko, co się wydarzyło, zostało już zapowiedziane w Pismach: „I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego” (Łk 24,27).

Chociaż więc imię „Jezus” nie pojawia się bezpośrednio w Starym Testamencie, Jego postać jest zapowiedziana na wiele sposobów. Bóg przygotowuje swój lud przez proroctwa, obrazy symboliczne i wydarzenia historyczne, które wskazują na Chrystusa.

2. Proroctwa mesjańskie: Ślady Chrystusa w Starym Testamencie

Jednym z najjaśniejszych sposobów, w jaki Jezus Chrystus jest „wspomniany” w Starym Testamencie, są proroctwa mesjańskie, które tworzą szczegółowy obraz tego, kim będzie Mesjasz i jaką misję będzie pełnił.

Izajasz 53: Cierpiący Sługa Jednym z najbardziej znaczących i mocnych fragmentów jest księga proroka Izajasza. Rozdział 53 opisuje postać „sługi cierpiącego”, który znosi ból i odrzucenie za swój lud i bierze na siebie karę, na którą inni zasłużyli. Ten sługa jest „wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści, oswojony z cierpieniem” (Iz 53,3). Dla wielu chrześcijańskich uczonych ten fragment jest jednym z najczystszych opisów misji odkupieńczej Chrystusa i Jego ofiary na krzyżu. Chociaż Izajasz nie wymienia imienia „Jezus”, szczegóły dotyczące tego sługi dokładnie odpowiadają życiu, śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.

Micheasz 5,2: Miejsce narodzin Innym znaczącym proroctwem jest to zawarte w księdze

Micheasza, gdzie zapowiedziano, że Mesjasz urodzi się w Betlejem. Micheasz 5,2 mówi: „A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze z plemion Judy, z ciebie wyjdzie Ten, który będzie władcą w Izraelu”. To proroctwo było na tyle jasne, że mędrcy ze Wschodu, szukając „króla Żydów”, skierowali się do Betlejem, prowadzeni właśnie tym proroctwem. Spełnienie tego proroctwa w narodzinach Jezusa umacnia więź między Starym a Nowym Testamentem.

Jeremiasz 31,31-34: Nowe Przymierze Prorok Jeremiasz zapowiada, że Bóg zawrze „nowe przymierze” ze swoim ludem: „To jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach – mówi Pan: umieszczę moje Prawo w ich wnętrzu i wypiszę je na ich sercach”. Jezus ustanawia to nowe przymierze podczas Ostatniej Wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi Mojej, która za was będzie wylana” (Łk 22,20). Proroctwo Jeremiasza zapowiada nie tylko ofiarę Chrystusa, ale także sposób, w jaki ofiara ta przekształci relację między Bogiem a Jego ludem.

3. Typologia: Postacie i symbole zapowiadające Chrystusa

Innym sposobem, w jaki Stary Testament zapowiada Jezusa Chrystusa, jest **typologia**: interpretacja, która dostrzega w niektórych osobach, wydarzeniach i obiektach Starego Testamentu figury lub „typy”, które prefigurują Chrystusa.

Ofiara Izaaka (Rdz 22) Jednym z najbardziej znanych przykładów typologii jest ofiara Izaaka, syna Abrahama. Bóg prosi Abrahama, aby złożył w ofierze swojego jedyne syna, ale w ostatniej chwili powstrzymuje go i zapewnia baranka jako zastępstwo. Historia ta jest postrzegana jako zapowiedź Boga Ojca, który ofiaruje swojego własnego Syna, Jezusa, jako ofiarę za ludzkość. Tak jak Izaak niósł drewno na swoją ofiarę, tak Jezus niósł krzyż. I tak jak dla Izaaka znaleziono zastępczą ofiarę, Jezus jest tym zastępstwem, który umiera za ludzkość.

Baranek Paschalny (Wj 12) W Księdze Wyjścia Bóg nakazuje Izraelitom, aby złożyli ofiarę z baranka bez skazy i pomazali jego krwią odrzwia swoich domów, by uchronić się przed ostatnią plagą. Ta krew ocala lud Boży, a w Nowym Testamencie Jezus jest przedstawiany jako „Baranek Boży, który gładzi grzechy świata” (J 1,29). Jego ofiara jest ostatecznym aktem zbawienia, który wyzwala wszystkich wierzących od grzechu i śmierci wiecznej.

Jonasz w brzuchu wielkiej ryby (Jon 1-2) Historia Jonasza jest również postrzegana jako zapowiedź śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Jonasz przebywał w brzuchu ryby przez trzy dni, co Jezus sam wspomina jako „znak proroka Jonasza”, zapowiadając swoją śmierć i zmartwychwstanie trzeciego dnia.

4. Praktyczne zastosowania: Życie tajemnicą Chrystusa

Odkrycie Chrystusa w Starym Testamencie ma cel, który wykracza poza zwykłe intelektualne zrozumienie. Zgłębiając te teksty i dostrzegając spójność między Starym a Nowym Testamentem, jesteśmy zaproszeni do życia naszą wiarą w sposób integralny, uznając, że Bóg prowadził ludzkość od samego początku. Oto kilka sposobów, w jaki ta wiedza może wzbogacić nasze codzienne życie:

1. **Wzmocnienie naszej ufności w Boga:** Historia zbawienia pokazuje, jak Bóg przez wieki dotrzymywał swoich obietnic. Możemy wierzyć, że Bóg dokończy swoje dzieło również w nas i w naszym życiu.
2. **Uznanie wartości oczekiwania i nadziei:** Lud Izraela czekał przez wieki na przyjście Mesjasza. Podobnie jak oni, żyjemy w świecie pełnym niepewności i wyzwań, ale te proroctwa przypominają nam, że musimy czekać na Boga z cierpliwością i nadzieją.
3. **Zrozumienie ofiary Chrystusa:** Kiedy zrozumiemy, że życie Jezusa było wypełnieniem szeregu wydarzeń i obietnic, Jego ofiara na krzyżu nabiera jeszcze głębszego znaczenia. Ta ofiara jest zaproszeniem do życia w poświęceniu i miłości do bliźniego.
4. **Dostrzeganie Chrystusa w cierpieniu i odkupieniu:** Postać Cierpiącego Sługi u Izajasza uczy nas, że Bóg może przynieść odkupienie nawet z najgłębszego cierpienia. To pomaga nam zmierzyć się z naszymi własnymi trudnościami, ufając, że Bóg działa również w naszych bólach.

5. Refleksja końcowa: Kontynuująca się historia zbawienia

Chociaż imię „Jezus” nie pojawia się w Starym Testamencie, Jego obecność jest głęboko odczuwalna w całym tekście. Przez szczegółowe proroctwa i symboliczne figury Bóg przygotował swój lud na przyjście swojego Syna. Dla chrześcijan odkrywanie Chrystusa w Starym Testamencie nie tylko potwierdza jedność całej Biblii, ale także zaprasza nas do życia z odnowioną wiarą, widząc na każdej stronie Pisma Świętego miłość i wierność Boga wobec swego ludu.

Historia zbawienia, która zaczyna się w Księdze Rodzaju i kulminuje w Nowym Testamencie przez życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, pozostaje żywą historią, w której jako wierzący jesteśmy zaproszeni do udziału. Niech ta wiedza zainspiruje nas do głębszego życia w wierze, poszukiwania Chrystusa w każdym momencie naszego życia i zaufania Bogu, który spełnił swoje obietnice w przeszłości i nadal prowadzi oraz chroni swój lud także dziś.